

ماهنامه علمي پژوهشي

مهندسي مكانيك مدرس

بررسی رفتار آیروالاستیک غیرخطی بالواره با وجود جدایش جریان براساس مدل واماندگی استاتیکی درجه سه

 ^{3} شاهرخ شمس $^{1^{*}}$ ، محمدرضا کاظمی ^{2} ،بابک میرزاوند بروجنی ^{1} ، زهرا خجستهبختهکوپایی

- 1 استادیار، مهندسی هوافضا، دانشگاه تهران، تهران
- 2- كارشناسى ارشد، مهندسى هوافضا، دانشگاه تهران، تهران
- 3- كارشناسي ارشد، مهندسي هوافضا، دانشگاه أزاد اسلامي واحد گرمسار، گرمسار
  - *تهران، صندوق پستى 55941-shahrokh.shams@ut.ac.ir ،14399

چکیدہ

اطلاعات مقاله

مقاله پژوهشی کامل دریافت: 27 اردیبهشت 1395 پذیرش: 04 مهر 1395 ارائه در سایت: 21 آذر 1395 واماندگی استاتیکی آیرودینامیک ناپایای وگنر روش تاریخچه زمانی انتگرال نوسانات با سیکل حدی

در این مقاله با معرفی یک الگوی جدید آیرودینامیک برای شبیه سازی جدایش جریان و واماندگی استاتیکی، شکل جدیدی از معادلات آیروالاستیک غیرخطی بالوارههای دو درجه آزادی (خمشی عمودی و پیچشی) استخراج می شود. روابط سازه براساس مدل جرم - فنر و حاوی ترمهای غیرخطی درجه دو و سه است. روابط آیرودینامیک از تلفیق الگوی آیرودینامیک ناپایای وگنر و الگوی غیرخطی ضریب برآ - زاویهٔ حمله برای شبیه سازی واماندگی جریان با تقریب معادله درجه سه، به دست می آید. برای استخراج معادلات آیروالاستیک از اصل همیلتون و معادلات لاگرانژ استفاده می شود. همچنین با به کارگیری شیوه حل تاریخچه زمانی انتگرال، معادلات آیروالاستیک غیرخطی انتگرالی - دیفرانسلی حاصله، حل و رفتار آیروالاستیک مقطع مذکور در هر دو رژیم جریان ناپایا و شبه پایا با یکدیگر مقایسه می شود. استفاده از روش تاریخچه زمانی در حل معادلات باعث کاهش حجم معادلات در مقایسه با روش فضای حالت می گردد. نتایج نشان می دهد که رفتار آیروالاستیک بالواره با وجود سازه خطی، با استفاده از الگوی آیرودینامیک، در جریانهای شبه پایا و ناپایا باعث ایجاد نوسانات با سیکل حدی می شود. همچنین استفاده از الگوی منحنی درجه سه بجای منحنی تکهای خطی مورد استفاده در مراجع هرچند باعث پیچیده تر شدن شکل ظاهری معادلات می شود لیکن در زمان حل توسط نرم افزار، همگرایی حل سریعتری خواهد داشت و باعث حذف خطاهای موجود در مدلهای مذکور می شود. بررسیها نشان می دهد که استفاده از آیرودینامیک غیرخطی استاتیک استال علاوه با عدف خطاهای موجود در مدلهای مذکور می شود. بررسیها نشان می دهد که استفاده از آیرودینامیک غیرخطی استاتیک استال علاوه با کاهش می دهد.

Investigation of nonlinear aeroelastic behavior of airfoils with flow separation based on cubic static stall modeling

Shahrokh Shams^{1*}, MohammadReza Kazemi¹, Babak Mirzavand Borojeni¹, Zahra Khojasteh Bakhteh Koupaie²

- 1- Department of Aerospace Engineering, Faculty of New Sciences and Technologies, University of Tehran, Tehran, Iran
- 2- Department of Engineering, Islamic Azad University of Garmsar, Garmsar, Iran
- * P.O.B. 14399-55941, Tehran, Iran, shahrokh.shams@ut.ac.ir

ARTICLE INFORMATION

Original Research Paper Received 16 May 2016 Accepted 25 September 2016 Available Online 11 December 2016

Keywords: Static stall Wagner unsteady aerodynamic Integration historical method Limit Cycle Oscillations (LCO)

ABSTRACT

In this paper, by defining a new paradigm for nonlinear aerodynamic equations of flow separation and static stall, a new form of nonlinear aeroelastic equations for two degrees of freedom airfoils (torsional and bending) are presented. Structural equations are based on the nonlinear mass-spring model which includes the nonlinear quadratic and cubic terms. Aerodynamic equations are obtained by combining the unsteady Wagner model and the nonlinear lift coefficient-angle of attack for simulating stall using a cubic approximation. Hamilton's principle and Lagrange equations were used to derive the aeroelastic equations. The obtained integro-differential nonlinear aeroelastic equations are solved using a timehistory integration method. The aeroelastic behavior of the airfoil is compared in both unsteady and quasi-steady flow. Using the time-history method compared to the phase space method leads to fewer equations. The results show that the aeroelastic behavior of airfoil with a linear structure, using a nonlinear aerodynamic theory for the stall, causes oscillations with a limit cycle in unsteady and quasisteady flow compared to other linear aerodynamic theories. Also, the use of the cubic curve instead of the piecewise linear curves which are commonly used in other references, causes an apparent complication of the equations, reduces the computational time due to faster convergence in solution and makes the reduction in errors. The results show that the use of nonlinear aerodynamic static stall not only reduces the instability velocity, but also reduces the amplitude of limit cycle oscillations in both unsteady and quasi-steady regimes.

آزادی و متمرکز شدن بر روی آثار غیرخطی توسط محققین بسیاری، به دلیل سودمندی آن، همواره مورد توجه بوده است. درک رفتار غیرخطی سیستم

1- مقدمه

امروزه بررسی رفتار آیروالاستیک مقطع دوبعدی با در نظر گرفتن دو درجه

آیروالاستیک به منظور انجام یک طراحی ایمن و کارامد در بالهای هواگرد و

سطوح كنترل آن از اهميت خاصي برخوردار است. اگرچه استفاده از الگوي آیرودینامیک کلاسیک خطی به دلیل سادگی همواره مورد توجه بوده، اما استفاده از آن در عمل موجب نادیده گرفتن آثار غیرخطی آیرودینامیکی در سیستم آیروالاستیک از جمله جدایش جریان شده که خود موجب پدیدار شدن خطاهایی در حل می گردد. تحلیل آثار غیرخطی آیرودینامیکی مشکل تر از آثار غیرخطی سازهای است، زیرا در عمل حل تحلیلی معادلات حاکم بر حرکت سیال موجود نبوده یا بسیار مشکل است. از همین رو بررسی رفتار غيرخطي آيروالاستيک اين مقاطع، با لحاظ نمودن آثار غيرخطي آیرودینامیکی همواره مورد توجه بسیاری از محققین در این زمینه بوده است. داگونجی در سال 1992 منابع ایجاد کنندهی آیروالاستیسیته غیرخطی را دستهبندی کرد و با کمک مثالهایی هریک را توضیح داد [1]. بر طبق این دستهبندی، آیروالاستیسیته غیرخطی هم میتواند ناشی از آیرودینامیک و هم مى تواند ناشى از سازه باشد. غيرخطى سازهاى مى تواند ناشى از غيرخطى هندسی مانند تغییرمکان با دامنههای بزرگ، اتصالات و سیستمهای کنترل یا غیرخطی مواد باشد. غیرخطی آیرودینامیکی میتواند ناشی از زاویه حملههای بزرگ، رژیمهای جریانی گذر از صوت، شوک، جدایش جریان و شکل بلاف¹ باشد. پاتیل و هاجز رفتار پروازی هواپیمایی با بال بلند را در رژیم جریان زیر صوت بررسی کردند. در این بررسی معادلات سازهای تیر به کمک روابط هامیلتون و معادلات آیرودینامیکی برمبنای فرضیه حالت محدود پیترز الگوسازي شدهاند. فرضيه پيترز با اعمال الگوهاي واماندگي نظير مدل اونرا برای حالت واماندگی نیز قابل استفاده است [2]. در سال 2000 پریدیکمن و موک نشان دادند که آیرودینامیک غیرخطی به تنهایی می تواند باعث نوسانات با سيكل حدى شود [3]. در همان سال ليو و همكاران با كمك الگوى مقطع بال دو درجه آزادی و آیرودینامیک نایایا با استفاده از تابع وگنر، کاربردهای فرضیه منیفولد مرکزی² را در آیروالاستیسیتهٔ غیرخطی نشان دادند [4]. هال با راهنمایی موک، نایفه و پریدیکمن در همین سال برمبنای شکل مودهای پایهٔ سازهای تیر اولر-برنولی و شبکهٔ گردابهای³ آیرودینامیک غیرخطی ناپایا، نشان دادند که غیرخطی بودن الگوی آیرودینامیک به تنهایی می تواند باعث وقوع نوسانات با سيكل حدى شود [5]. پاتيل و هاجز نيز با استفاده از الگوى دینامیک ذاتی تیر ^{4} و آیرودینامیک ناپایا حالت محدود ^{5} با در نظر گرفتن رفتار واماندگی بال نشان دادند رفتار پس از فلاتر ^{6} بال بهصورت نوسانات با سیکل ^{0} حدی است .آنها با استفاده از پاره خطهایی به شبیهسازی منحنی ضریب برآ -زاویه حمله پرداخته و توانستند الگوی غیرخطی آیرودینامیک را در ناحیه وامانده شبیه سازی کنند [6]. تنگ و داول رفتار آیروالاستیک تجربی بال با نسبت منظری بالا را بررسی و نتایج تجربی پاسخ این نوع بال به تندباد را با نتایج تئوری مقایسه کردند [8,7]. جوزف گارسیا در سال 2005، بالهای انعطافپذیر را در رژیم گذر از صوت بررسی کرد. او در این فعالیت با مدلسازی تیر سهبعدی به روش اجزای محدود و الگوی آیرودینامیک اویلر/ناویر - استوکس در دینامیک سیالات محاسباتی ، الگوی غیرخطی آیروالاستیک بال انعطافپذیری را ایجاد کرد و نشان داد در رژیم جریان گذر

از صوت، همبند شدن ^{8} درگ با تغییرمکانهای عمودی، بال را به سمت واگرایی سوق میدهد که در قیاس با نتایج خطی میزان پیچش نوک بال بیشتر شده و باعث وقوع واماندگی نوک بال ^{9} میشود [9].

در سال 2010 بدیعی و همکاران با اصلاح جریان وگنر، الگویی غیرخطی از این جریان را معرفی نمودند و با استفاده از این الگو بررسیهای خود را بر روی بال ایزوتروپ صورت دادند. آنها برای مدلسازی بخش غیرخطی منحنی $C_L - lpha$ از پارهخطهایی مشخص در محدودههای معین استفاده کرده و نشان دادند با افزایش تعداد این پاره خطها می توان بخش غیر خطی منحنی را با دقت بیشتری تقریب زد [10]. در همین سال وای و ژیتون فلاتر یک بالواره دو درجه آزادی با سختی غیرخطی را در حالت پیچ بررسی کردند. در این مطالعه با در نظر گرفتن یک تابع احتمال در حالت پیچ برای سختی پیچشی، سرعت فلاتر و احتمال فلاتر آن بررسی شد [11]. ایرانی و همکاران در سال 2011 یک بالواره با سه درجه آزادی را با استفاده از روش تحلیلی بالانس هارمونیک ¹⁰ بررسی کرده و با در نظر گرفتن سازه به صورت غیرخطی مرز ناپایداری و نوسانات با چرخه محدود و پدیده دو شاخهای شدن را مطالعه كردند [12]. گلپرور و ايراني در سال 2013 با استفاده از آزمون تجربي به تحلیل غیرخطی یک بالواره دو درجه آزادی در جریان مادون صوت تراکم ناپذیر پرداخته و با استفاده از نتایج تونل باد نشان دادند افزایش نسبت فرکانسی باعث کاهش سرعت فلاتر میشود که این کاهش در یک نسبت فركانسي خاص به حداقل رسيده و سپس دوباره افزايش مييابد [13].

همان طور که مشاهده می شود در سالهای اخیر تلاشهای فراوانی برای مدلسازی رفتارغیرخطی آیروالاستیک بالوارهها صورت پذیرفته است. با توجه به همین دیدگاه در مقاله حاضر نیز، معادلات جدید آیروالاستیک بالوارهها درجریان تراکمناپذیر و غیرلزج و محدوده رژیم جریان زیر صوت با کمک اصل همیلتون و معادلات لاگرانژ با در نظر گرفتن دو درجه آزادی پیچشی و خمش عمودی، از تلفیق مدل غیرخطی سازه بالواره و مدل غیرخطی جدید آیرودینامیک در حالت واماندگی استاتیکی، استخراج میشود. روابط حاکم بر سازه براساس مدل جرم- فنر و حاوی ترمهای غیرخطی درجه دو و سه مىباشد. مدل جديد آيروديناميكي نيز از تلفيق الگوى آيروديناميك ناپاياي وگنر و الگوی غیرخطی ضریب برآ-زاویهٔ حمله برای شبیه سازی واماندگی جریان با تقریب معادله درجه سه، حاصل می گردد. برای حل این معادلات از روش تاریخچه زمانی انتگرال و روش عددی آدامز -گییر 11 بهره گرفته میشود. در نهایت برای تعیین صحت نتایج و نشان دادن دقت روش ارائه شده، نتایج بهدست آمده با نتایج مراجع مختلف مقایسه می گردد. نتایج نشان می دهد، الگوی جدید آیروالاستیک ارائه شده علاوهبر حذف خطاهای حل عددی مربوط به روشهای گذشته دقت خوبی در مدلسازی رفتار آیروالاستیک بالواره در شرایط واماندگی استاتیکی دارد.

2- مدلسازي مسأله

برای شبیهسازی رفتار سازه الگوهای مشخصی وجود دارد که بسته به رفتار و ابعاد و مواد به کار رفته تغییر می کنند. برای بررسی پدیدههای دینامیکی آیروالاستیسیته از جمله فلاتر و سرعت ناپایداری، ابتدا بایستی الگوی مناسبی برای مدلسازی دینامیکی جسم و معادلات حاکم بر آن ایجاد نمود. این امر مستازم بهدست آوردن معادلات حرکت سیستم الاستیک مذکور تحت بارهای

Bluff Body

² Center Manifold

Vortex Lattice

⁴ Intrinsic Equations for Dynamics of Beams

⁵ Finite-State Unsteady Aerodynamics with Stall

⁶ Post Flutter

⁷ Computational fluid dynamics

⁸ Coupling

⁹ Wing tip Stall

¹⁰ Harmonic Balance

¹¹ Adams-Gear

آیرودینامیکی و نیروهای اینرسی است. بنابراین ایجاد یک الگوی آیروالاستیک را می توان در دو مرحله خلاصه نمود: شبیه سازی سازهای و شبیه سازی آيروديناميكي.

1-2- معادلات حاكم بر سازه

معمولا برای بررسی مسائل آیروالاستیک دینامیک از مدلهای جرم و فنر مطابق "شكل 1" استفاده مي شود. فنرهاي به كار رفته سختي پيچشي و خمشی بالواره را مدل مینمایند و در محل عبور محور الاستیک قرار داده می شوند. در این مدل نقاط EA و cg ،به ترتیب بیانگر: نقطه مرجع (محلی که جابجایی w نسبت به آن اندازه گیری می شود) و مرکز جرم هستند و جهات مثبت قراردادی نیز مطابق جهات نشان داده شده در "شکل 1" است.

به طور کلی در محیط آیروالاستیک بهره گیری از روشهای کار و انرژی بهمنظور استخراج معادلات حرکت حاکم بر سیستم کاربرد بیشتری دارد. از جمله این روشها میتوان به اصل هامیلتون¹ و نیز معادلات لانگرانژ اشاره

دو پارامتر سختی خمشی و پیچشی جسم به وسیله دو فنر با ثابتهای K_{θ} و K_{θ} مدل میشوند. مدل مذکور دارای دو درجه آزادی میباشد و قابلیت حرکت جانبی ^{2} وپیچشی ^{3} را دارا می باشد. حرکت جانبی با w و حرکت پیچشی با θ بیان شده است.

براساس معادلات لاگرانژ مي توان گفت [14]:

$$\frac{d}{dt}\left(\frac{\partial T}{\partial \dot{q}_{i}}\right) - \frac{\partial T}{\partial q_{i}} + \frac{\partial D}{\partial \dot{q}_{i}} + \frac{\partial V}{\partial q_{i}} = Q_{i} \tag{1}$$

در رابطه $q_{\mathrm{i}}\left(1\right)$ معرف i امین مختصه تعمیم یافته است و U، D و T به ترتیب بیانگر انرژی پتانسیل، تابع افت و انرژی جنبشی سیستم هستند. همچنین $Q_{
m i}$ معرف نیروهای تعمیم یافته موجود در مساله مذکور است. در مساله حاضر مختصات تعميم يافته با توجه به درجات آزادی تعيين شده به شكل رابطه (2) قابل بيان هستند:

$$q_1 = w \qquad , \qquad q_2 = \theta \tag{2}$$

ملکیان با صرفنظر از انرژی میرایی سازه و جایگذاری انرژی پتانسل و جنبشی و نیروهای تعمیم یافته مناسب، در رابطه (1) و با در نظر گرفتن نیروی سختی سازهای به صورت معادلهای حاوی ترمهای غیرخطی مرتبه سه، معادلات دیفرانسیل حاکم بر حرکت بالواره نمایش داده در "شکل 1" را بیان

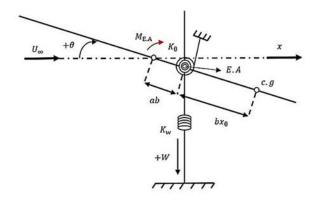

Fig. 1 Schematic of airfoil based on mass-spring model شکل 1 نمایی شماتیک از مقطع بالواره براساس مدل جرم و فنر

نمود [14]. در مقاله حاضر علاوه بر در نظر گرفتن ترمهای غیرخطی مرتبه سه برای سختی سازهای، ترمهای غیرخطی دیگری شامل ترمهای مرتبه دو و ترمهای غیرخطی حاوی ضرب حالتهای مختلف درجات آزادی خمشی و پیچشی نیز، در نظر گرفته شده است. لذا می توان نوشت:

$$m\ddot{w}+S_{\alpha}\ddot{\theta}+K_{w}w+K_{w_{2}}w^{2}+K_{w_{3}}w^{3}+K_{\theta}\theta+K_{\theta_{2}}\theta^{2}+K_{\theta_{3}}\theta^{3}+K_{w\theta}w\theta+K_{w2\theta}w^{2}\theta+K_{w\theta2}w\theta^{2}=-L$$
 (ف) -3)

$$\begin{split} S_{\alpha} \ddot{w} + I_{\alpha} \ddot{\theta} + K_{\theta} \theta + K_{\theta_{2}} \theta^{2} + K_{\theta_{3}} \theta^{3} + K_{w} w + K_{w_{2}} w^{2} \\ + K_{w_{3}} w^{3} + K_{w\theta} w \theta + K_{w2\theta} w^{2} \theta + K_{w\theta2} w \theta^{2} = M_{E.A} \end{split}$$
 (-,-3)

در روابط (3-110) و (3-100) و روابط (3-1100) در روابط (3-1100) در روابط (3-1100) در روابط (3-1100)بالواره، ممان اینرسی نسبت به محور الاستیک و ممان استاتیک هستند.

یارامتر L نیروی برآ و جهت آن در خلاف جهت مثبت w (که به سمت پایین است) است. پارامتر $M_{E.A}$ برابر مقدار ممان نیروهای آیرودینامیکی در محل محور الاستیک است. جهت آن هم همجهت با θ در جهت عقربههای ساعت و یا در خلاف جهت مثبت مثلثاتی است. K_{θ} و K_{w} ضرایب ترمهای خطی سختی موجود در معادلات و $K_{w2\theta}$ ، $K_{w\theta}$ ، $K_{\theta3}$ ، $K_{\theta2}$ ، K_{w3} ، K_{w2} و خطی موجود در فرایب ترمهای غیرخطی از سختیهای خمشی و پیچشی موجود در $K_{w\theta 2}$ مساله هستند.

2-2- معادلات حاكم بر آيروديناميك

استفاده از الگوی آیرودینامیک کلاسیک خطی، موجب نادیده گرفتن آثار غیرخطی آیرودینامیکی در سیستم آیروالاستیک از جمله جدایش جریان شده که خود موجب پدیدار شدن خطاهایی در بررسی رفتار آیروالاستیک بال می گردد. برای کاهش این خطا کارهایی در زمینه شبیه سازی رفتار غیرخطی آیرودینامیک از جمله استفاده از منحنی ضریب برآ-زاویه حمله مناسب، صورت پذیرفته است که از جمله این کارها می توان به کار پاتیل و هاجز اشاره نمود. منحنی $C_L - lpha$ استفاده شده در کار آنها به سه ناحیه [6,2] قبل، بعد و ناحیه استال محدود میشود که این تغییرات ضریب برآ-زاویه حمله در هر سه ناحیه بهصورت خطی است. اگرچه استفاده از این روش، غیرخطی شدن مدل آیرودینامیکی ایشان را به دنبال دارد، اما فرض خطی بودن در هر ناحیه موجب فاصله گرفتن از رفتار واقعی در منحنی و $C_L - \alpha$ ایجاد خطاهایی در محاسبات و همگرایی حل، به خصوص در ناحیه واماندگی می گردد. بدیعی و و همکارانش [10] با الگوگیری از کار پاتیل و هاجز [6,2] و با اصلاح الگوی آیرودینامیکی وگنر، الگویی غیرخطی از این جریان را معرفی نمودند. آنها برای شبیهسازی بخش غیرخطی منحنی $C_L - lpha$ با توجه به مشخصات هر بالواره، از پاره خطهایی مشخص در محدودههای معین استفاده کرده و نشان دادند، با افزایش تعداد این پاره خطها می توان بخش غيرخطى منحنى را با دقت بيشترى تقريب زد. الگوىهاى ارائه شده توسط پاتیل و هاجز [6] و همچنین بدیعی [10]، اگرچه تا حدود زیادی توانستند رفتاری غیرخطی از آیرودینامیک، در معادلات آیروالاستیسیته را مدلسازی نمایند، اما استفاده از پارهخطهای تکهای هموار برای شبیهسازی رفتار ایی را به خطاهایی را بهخصوص در نواحی اتصال پارهخطاه، خطاهایی را غیر خطی منحنی در پی داشته و موجب بروز اختلافاتی با مقدار واقعی نیروی برآ در این نقاط می گردد. علت این امر این است که در استفاده از پاره خطهای تکهای هموار پیوسته، بهدلیل مساوی نبودن شیب منحنیها از دو طرف (به دلیل ناپیوستگی در نقاط شکستگی تابع خط)، خطاهای قابل توجهی در زمان حل معادلات، در این نقاط مشاهده می شود [10].

¹ Hamilton Principle

² Heaving

³ Hitching

استفاده از منحنیهای مناسب دیگر بهجای منحنیهای تکهای خطی، به دلیل وجود پیوستگی در این منحنیها و مشتقات آنها برای برطرف کردن خطاهای مذکور، ایدهای است که در این مقاله به آن پرداخته شده است. برهمین اساس در کار حاضر فلسفه مدل سازی به طور کلی تغییرداده شده و برای شبیه سازی منحنی $C_L - \alpha$ بهجای استفاده از پاره خطهای تکهای هموار برای نخستین بار از یک منحنی درجه سه که قابلیت شبیه سازی جدایش جریان و ناحیه واماندگی استاتیکی را با تقریب مناسب را داراست استفاده شده است. استفاده از این ایده هرچند موجب پیچیده شدن و گستردگی معادلات آیروالاستیک استخراجی می گردد لیکن علاوه بر تخمین رفتار غیر خطی مناسبی از سیستم و نزدیک بودن به واقعیت فیزیک بالواره، می توان با ارائه روش حل معرفی شده در این مقاله، خطاها و مشکلات موجود در کارهای قبلی در این زمینه را کاهش و از طرفی دقت پاسخهای سیستم در کارهای قبلی در این زمینه را کاهش و از طرفی دقت پاسخهای سیستم آیروالاستیک را افزایش داد.

لازم به بیان است، هرچند واقعیت فیزیکی حاکم بر آیرودینامیک یک بال نوسانی، وجود پدیده واماندگی دینامیکی است لیکن در تحقیق حاضر از واماندگی استاتیکی بهعنوان اثبات کننده مدل آیرودینامیک و آیروالاستیک غيرخطى معرفى شده استفاده شده است. از طرفى هرچقدر فركانس نوسانات کاهش پیدا کند، مدل دینامیک استال به مدل استاتیک استال نزدیکتر می شود. در واقع آنچه واماندگی دینامیکی را از واماندگی استاتیکی متمایز می کند، تاخیر فاز در جدایش جریان در رفتارهای نوسانی یک ایرفویل (بال) است. مشاهدات نمودار ضریب برآ- زاویه حمله در ناحیه غیرخطی نمودار حاکی از آن است که، در واماندگی استاتیکی و در محل وقوع واماندگی، تغييرات ضريب براً برحسب زاويه حمله بهصورت نقطه به نقطه صورت می گیرد اما در واماندگی دینامیکی با حبابی از تغییرات $C_L - lpha$ حول نقطه واماندگی مواجه خواهیم شد که اندازه این حباب با میزان و کیفیت نوسانات بال، تغییر خواهد کرد. افزایش و کاهش زاویه حمله در حالت واماندگی دینامیکی موجب ایجاد مقادیر متفاوتی در مقدار ضریب برآی متناظر آنها خواهد داشت که همین امر موجب متفاوت بودن مسیرهایی رفت و برگشت نمودار مذكور خواهد بود. هرچه فركانس نوسانات سيستم آيروالاستيك (بال $C_L - lpha$ به همراه جریان پیرامون آن) کمتر باشد این حباب کوچکتر و نمودار در حالت واماندگی دینامیکی به نمودار متناظر آن در واماندگی استاتیکی نزدیکتر میشود. از طرفی تحت شرایطی، تغییرات ناحیه خطی نمودار مذکور در هر دو حالت واماندگی دینامیکی و استاتیکی می تواند تفاوت چندانی نداشته باشد. از جمله مدلهایی که برای واماندگی دینامیکی استفاده میشود مدل بوئینگ- ورتل است.

بهطور خلاصه برای شبیهسازی آیرودینامیک غیرخطی استاتیک استال ناشی از جدایش جریان و مورد استفاده در این مقاله، ابتدا با تلفیق الگوی آیرودینامیک خطی ناپایای نوار محدود وگنر با تقریب جونز در محدودهٔ رژیم جریان زیرصوت تراکمناپذیر، به معرفی زاویهی حملهای که با عنوان زاویه حمله وگنر از آن نام برده شده، پرداخته میشود و در ادامه به بیان استخراج معادلهای برای شبیهسازی منحنی ضریب نیروی برآ برحسب زاویه حمله پرداخته شده و بیان میگردد که معادله درجه سه میتواند رفتار مذکور را در زوایای حمله مثبت و منفی بخصوص در محل واماندگی استاتیکی، به خوبی پیشبینی نماید. در نهایت ضریب نیروی برآ براساس زاویه حمله وگنر استخراج و برای تلفیق با معادلات سازه جهت تشکیل معادلات آیروالاستیسیته مهیا میگردد.

نخست بااستفاده از روابط وگنر، نیروی برآ و گشتاور پیچشی به صورتی بیان میشود که [15]:

$$\begin{split} L(t) &= \pi \rho b^2 \big(\ddot{w} - ab\ddot{\theta} + U\dot{\theta} \big) \\ &+ 2\pi \rho U b \left(\dot{w}(0) + U\theta(0) + b \left(\frac{1}{2} - a \right) \dot{\theta}(0) \right) \varphi(t) \\ &+ 2\pi \rho U b \int_0^t \varphi(t - \sigma) \left[\ddot{w}(0) + b \left(\frac{1}{2} - a \right) \ddot{\theta} + U\dot{\theta} \right] d\sigma \end{split}$$

$$\begin{split} M_{e.a}(t) &= \pi \rho b^3 \left[a \ddot{w} - b \left(\frac{1}{8} + a^2 \right) \ddot{\theta} - U (\frac{1}{2} - a) \dot{\theta} \right] \\ &+ 2 \pi \rho U b^2 (\frac{1}{2} + a) \left[\dot{w}(0) + U \theta(0) + b \left(\frac{1}{2} - a \right) \dot{\theta}(0) \right] \varphi(t) \\ &+ 2 \pi \rho U b^2 (\frac{1}{2} + a) \int_0^t \varphi(t - \sigma) \left[\ddot{w}(0) + b \left(\frac{1}{2} - a \right) \ddot{\theta} + U \dot{\theta} \right] d\sigma \\ &\qquad \qquad (\cdot \cdot \cdot - 4) \end{split}$$

در روابط (4- الف) و (4- ب)، ρ چگالی جریان هوا، b نصف طول و تر مقطع، U سرعت جریان هوا و a فاصله بیبعد شده است که بیانگر فاصله مرکز الاستیک تا وسط و تر مقطع بال است. $\varphi(t)$ هم بیانگر تابع و گنر است. با این تابع توسط افراد مختلفی و به صورت تقریبی ارائه شده است. با به کار گیری تقریب آرتی جنز برای تابع و گنر [16]:

$$\varphi(t) = 1 - c_1 e^{-\varepsilon_1 t} - c_2 e^{-\varepsilon_2 t}, \, \varepsilon_1 = 0.0455 \frac{U}{b}$$

$$\varepsilon_2 = 0.3 \frac{U}{b}, c_1 = 0.165, c_2 = 0.335$$
(5)

و استفاده از قاعده انتگرالگیری جزء به جزء و سادهسازی مناسب، رابطه زاویه حمله براساس روابط (4- الف) و (4- ب) و برمبنای درجات آزادی (جابجایی خمشی عمودی و زاویه پیچشی)، معرفی میشود:

$$\alpha_{\text{wagner}} = \frac{b \left[\ddot{w}(t) - ab \ddot{\theta}(t) + U \dot{\theta}(t) \right]}{2U^{2}}$$

$$- \frac{\left[w(0) + b \left(\frac{1}{2} - a \right) \theta(0) \right] \dot{\phi}(t)}{U} + \frac{b \left(\frac{1}{2} - a \right) \phi(0) \dot{\theta}(t)}{U}$$

$$+ \frac{\phi(0) \dot{w}(t)}{U} + \frac{\dot{\phi}(0) w(t)}{U} + \frac{\left[U \phi(0) + b \left(\frac{1}{2} - a \right) \dot{\phi}(0) \right] \theta(t)}{U}$$

$$- \frac{1}{U} \left(\lambda_{w1} e^{-\varepsilon_{1} t} \int_{0}^{t} w(\sigma) e^{\varepsilon_{1} \sigma} d\sigma + \lambda_{w2} e^{-\varepsilon_{2} t} \int_{0}^{t} w(\sigma) e^{\varepsilon_{2} \sigma} d\sigma \right)$$

$$+ \frac{1}{U} \left(\lambda_{\theta 1} e^{-\varepsilon_{1} t} \int_{0}^{t} \theta(\sigma) e^{\varepsilon_{1} \sigma} d\sigma + \lambda_{\theta 2} e^{-\varepsilon_{2} t} \int_{0}^{t} \theta(\sigma) e^{\varepsilon_{2} \sigma} d\sigma \right)$$

$$(6)$$

که در این رابطه:

$$\lambda_{wi} = c_i \varepsilon_i^2 , \lambda_{\theta i} = c_i \varepsilon_i [U - \varepsilon_i b \left(\frac{1}{2} - a\right), i = 1, 2$$
 (7)

و ϵ_i و ϵ_i در رابطه (7) همان مقادیر بیان شده در رابطه (5) هستند. شایان ذکر است زاویه حمله معرفی شده در رابطه (6)، از روابط وگنر (روابط (4- الف) و (4- ب)) که ماهیتی خطی و ناپایا دارد استنتاج شده است. این زاویه حمله شامل درجات آزادی، مشتقات مرتبه اول و دوم و ترمهای انتگرالی درجات آزادی است. در گام بعدی به مدلسازی نمودار α استخراج رابطه حاکم بر آن پرداخته میشود. برای این منظور با بکارگیری زاویه حمله و مقدار ضریب نیروی برآی حاصل از دادههای تجربی [17]، برای چندین نمونه بالواره مختلف و مشابه، مناسبترین رابطه برای ارتباط زاویه حمله و ضریب برآ معرفی گردیده و برای ادامه محاسبات وارد روابط آیرودینامیک می گردد. باید توجه داشت که، کاهش نیروی برآ در اثر جدایش جریان یکی از مهمترین بخشهای مدل سازی بارهای غیرخطی است. لذا

رابطه ای که برای $C_L - \alpha$ انتخاب می گردد باید به گونه ای باشد که بتواند علاوه بر این که بخش خطی دادههای هر یک از بالوارهها را پوشش دهد، بخش غیرخطی این منحنی را هم تا حدودی به خوبی پیش بینی نماید. ضریب نیروی بر آ در حالت استاتیکی با C_{L_s} نشان داده می شود که اندیس S در این رابطه و روابط بعد نشان دهنده حالت استاتیکی است. با بررسی دادههای تجربی برای منحنی $C_L - \alpha$ و عبور منحنی های متفاوت از این دادهها، مشاهده شد از بین تعداد زیادی منحنی عبوری از دادههای مذکور، معادله درجه سه یکی از گزینههای مناسب برای مدل سازی نمودار $C_L - \alpha$ بیان بخصوص در محل واماندگی، می تواند در نظر گرفته شود. بنابراین برای بیان ارتباط میان زاویه ی حمله استاتیکی و ضریب بر آ در یک مقطع دوبعدی می توان از یک رابطه درجه سه استفاده نمود:

 $C_{L_s} = \vartheta + \xi \alpha_s(t) + \lambda \alpha_s(t)^2 + \mu \alpha_s(t)^3$ (8) در رابطه (8) α_s زاویه حملهی استاتیکی جریان آزاد است که با گذشت زمان تغییر می کند، C_{L_s} ضریب نیروی برآ در حالت استاتیکی در هر زاویه و سایر پارامترهای موجود در این رابطه بیانگر ضرایب معادله درجه سه هستند. با محاسبه ضرایب زاویه حملهی استاتیکی در رابطه (8) با استفاده از

مشخصات هر بالواره، ضرایب معادله درجه سه قابل بیان است:

$$\lambda = -\frac{3}{2} \left(\frac{C_{L_{\alpha}} \alpha_{s \, (\text{max})} + 2C_{L_{0}} - 2C_{L_{s \, (\text{max})}}}{\alpha_{s \, (\text{max})}^{3}} \right) \alpha_{s \, (\text{max})} - \frac{C_{L_{\alpha}}}{2\alpha_{s \, (\text{max})}}$$

$$\vartheta = C_{L_0}, \xi = C_{L_{\alpha'}} \ \mu = \frac{c_{L_{\alpha}} \alpha_{s \, (\text{max})} + 2C_{L_0} - 2C_{L_s \, (\text{max})}}{\alpha_{s \, (\text{max})}^3}$$
(9)

که $C_{L_{\alpha}}$ شیب منحنی ضریب برآ-زاویه حمله و مقدار ضریب برآ تراویه ی حمله صفر هستند. پارامترهای $C_{L_{\alpha}}$ و $C_{L_{\alpha}}$ نیز به ترتیب، مقدار ضریب نیروی برآی ماکزیمم و زاویهی حملهی متناسب با مقدار این ضریب برآ هستند. در ادامه با قرار دادن زاویه حمله α_{wagner} بدست آمده از معادله (6) و رزاویه حمله $\alpha_{s}(t)$ و بسط جملات آن، رابطه ضریب برآی بهدست آمده برحسب زاویهی حمله استخراجی در گام قبل، قابل بیان است. این رابطه شامل درجات آزادی، مشتقات درجات آزادی، ترمهای انتگرالی و جملات غیرخطی پیچیدهای از عبارات مذکور است که موجب گسترده شدن و پیچیده شدن رابطه ضریب برآ می گردد.

2-3- معادلات حاكم بر آيروالاستيسيته

برای استخراج معادلات آیروالاستیسیته حاکم بر مساله مذکور، ابتدا معادلات نیروی برآ و ممان آیرودینامیکی به شکل زیر در نظر گرفته میشود [15]: $L = \rho U^2 b C_L$

$$\begin{split} M_{EA} &= \rho U^2 b^2 \left(\frac{1}{2} + a\right) C_L \\ &- \pi \rho b^3 \left(\frac{1}{2} \ddot{w} - \frac{1}{2} b \left(a - \frac{1}{4}\right) \ddot{\theta} + U \dot{\theta}\right) \end{split} \tag{-10}$$

با جایگذاری روابط (10- الف) و (10- ب)، به ترتیب در فرمولهای (3- الف) و (3- ب)، معادلات آیروالاستیسیته حاکم بر یک مقطع دوبعدی (بالواره)، با احتساب دو درجهی آزادی برای تغییرمکانهای آن و با در نظر گرفتن جهات مثبت تعیین شده در "شکل 1"، قابل بیان است:

$$m\ddot{w} + S_{\alpha}\ddot{\theta} + K_{w}w + K_{w_{2}}w^{2} + K_{w_{3}}w^{3} + K_{\theta}\theta + K_{\theta_{2}}\theta^{2} + K_{\theta_{3}}\theta^{3} + K_{w\theta}w\theta + K_{w_{2}\theta}w^{2}\theta + K_{w\theta_{2}}w\theta^{2} + \rho U^{2}bC_{L} = 0$$

$$(...)$$

$$S_{\alpha}\ddot{w} + I_{\alpha}\ddot{\theta} + K_{\theta}\theta + K_{\theta_2}\theta^2 + K_{\theta_3}\theta^3 + K_ww + K_{w_2}w^2 + K_{w_3}w^3 + K_{w\theta}w\theta + K_{w2\theta}w^2\theta + K_{w\theta2}w\theta^2$$

$$-\rho U^2 b^2 \left(\frac{1}{2} + a\right) C_L$$

$$+\pi \rho b^3 \left(\frac{1}{2} \ddot{w} - \frac{1}{2} b\left(a - \frac{1}{4}\right) \ddot{\theta} + U \dot{\theta}\right) = 0 \qquad (4-11)$$

با جایگذاری معادله ضریب برآ -زاویه حمله استاتیکی از رابطه (8) در روابط (11- الف) و (11- ب)، بسط و مرتبسازی جملات حاصل، به یک دستگاه معادله دیفرانسیلی - انتگرالی غیرخطی دست خواهیم یافت که وجود ترمهای انتگرالی در آن از یک سو و وجود ترمهای غیرخطی از درجهی دوم و سوم از سوی دیگر، موجب پیچیده شدن معادلات آیروالاستیک استخراج شده و دشوار شدن حل آنها می گردد. در مقاله حاضر با استفاده از روش تاریخچه زمانی انتگرال [18] به حل معادلات آیروالاستیسیته مذکور پرداخته و نشان داده می شود که روش مذکور تطابق خوبی با روشهای معمول مانند فضای حالت دارد. شمس و همکاران کارآیی این روش را برای حل معادلات خطی و غیرخطی آیروالاستیسیتهٔ حاکم بر بال نشان دادند [18]. در این روش بدون غیرخطی آیروالاستیسیتهٔ حاکم بر بال نشان دادند [18]. در این روش بدون عبارات انتگرالی به عنوان یک متغیر ثابت در هر گام زمانی (که این متغیر مفروض از اطلاعات گام زمانی قبلی مستقیمهٔ محاسبه و در گام فعلی مورد استفاده قرار می گیرد)، معادلات حرکت غیرخطی باکمک یک روش استفاده قرار می گیرد)، معادلات حرکت غیرخطی باکمک یک روش انتگرال گیری عددی نظیر روش آدامز -گیرد در هرگام زمانی حل می شوند.

3- نتایج و اعتبارسنجی

3-1-اعتبارسنجي

بهمنظور بررسی صحت معادلات آیروالاستیک استخراج شده با مدل آیرودینامیکی جدید ارائه شده و همچنین بررسی میزان دقت روش تاریخچه زمانی به کاربرده شده در حل معادلات مذکور، در ادامه به بررسی نتایج حاصل از بررسی رفتار آیروالاستیک مقطع یک بالواره با مشخصات معین با تنوریهای مختلف، پرداخته میشود و نتایج حاصل با نتایج موجود در مراجع [13] و [14] مقایسه می گردد. در مرجع [14] برای حل معادلات آیروالاستیک ابتدا روشهایی برای حذف ترمهای انتگرالی موجود در معادلات بیان شده و در ادامه با به کارگیری روش فضای حالت و استفاده از روش عددی رانگ کوتای مرتبه چهار به حل معادلات نهایی پرداخته شده است. در مقایسه نتایج تحقیق حاضر با نتایج مرجع مذکور صحت موارد زیر اثبات میشود:

 ال صحت معادلات استخراج شده با معادلات موجود برای مقطع دوبعدی مذکور، با ارزیابی معادلات آیروالاستیک در محدوده قبل و یا بعد از وقوع فلاتر

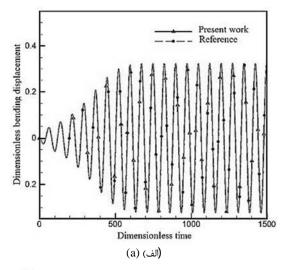
2) ارزیابی میزان دقت روش تاریخچه زمانی انتگرال در حل عددی معادلات آیروالاستیک در مقایسه با روش فضای حالت

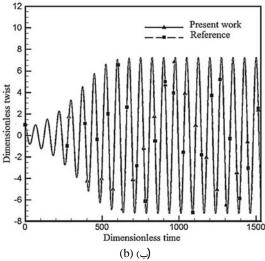
لازم به بیان است جهت سهولت در حل معادلات آیروالاستیک موجود در روابط (11- الف) و (11- ب)، ابتدا معادلات بیبعد گردیده و سپس به حل آنها پرداخته شده است. پارامترهای بیبعد شده مورد استفاده عبارتند از:

$$\omega_{\theta} = \left(\frac{K_{\theta}}{I_{\alpha}}\right)^{1/2} \qquad \tau = \frac{Ut}{b} \qquad \zeta = \frac{w}{b} \qquad \mu = \frac{m}{\pi \rho b^{2}}$$

$$\omega_{w} = \left(\frac{K_{w}}{m}\right)^{1/2} \qquad \sigma = \frac{\omega_{w}}{\omega_{\theta}} \qquad r^{2} = \frac{I_{\alpha}}{mb^{2}} \qquad (12)$$

مشخصات بالواره در نظر گرفته شده در مرجع [14] مطابق با مشخصات بیان شده در جدول 1 است. شرایط اولیهی بیعد شده حاکم بر مساله نیز متناسب با جدول 2 است. نتایج حاصل از مقایسه حل معادلات آیروالاستیک بیان شده در این مقاله با مرجع [14] برای قبل از نقطه فلاتر مطابق با "شکل

Fig. 3 Comparison of the aeroelastic behavior of the airfoil (a) Dimensionless vertical displacement .vs. dimensionless time (b) Variation of torsional angle .vs. dimensionless time, in velocity $U=1.01\ U_{\rm flutter}$ based on [14]

شکل 3 مقایسه رفتار زمانی آیروالاستیک مقطع دوبعدی (الف) تغییرمکان عمودی بی بعد در مقابل زمان بی بعد (ب) تغییر زاویهٔ پیچشی در مقابل زمان بی بعد، در سرعت $U = 1.01 \ U_{flutter}$

در حالتی که تنها رفتار غیرخطی سازه در نظر گرفته می شود، تا حدود زیادی بر نتایج مرجع منطبق است. نتایج مذکور همچنین دقت روش تاریخچه ی زمانی به کار رفته جهت حل معادلات را نیز نشان می دهد. بررسی سرعت فلاتر هم حاکی از صحت این مطلب است. مقایسه سرعت فلاتر حاصل از حل معادلات مذکور با شرایط اولیه بیان شده در جدول 2، سرعت فلاتر ارائه شده در برای مساله نشان می دهد که بسیار نزدیک به سرعت فلاتر ارائه شده در مرجع یعنی 4.006m/s است. در ادامه و برای ارزیابی بهتر الگوی آیرودینامیکی غیرخطی معرفی شده برای واماندگی، در تحقیق حاضر و بررسی دقت پاسخهای ارائه شده حاصل از این جریان در پیش بینی رفتار آیروالاستیک حاکم بر سیستم، به مقایسه نتایج حاصل از کار حاضر و نتایج تجربی موجود در مرجع [13] پرداخته می شود. این مقایسه شامل بررسی رفتار رفتار نوسانی سیستم مذکور در شرایط بعد از سرعت ناپایداری و بررسی نحوه تغییرات سرعت فلاتر با تغییر مقدار سختی خمشی است.

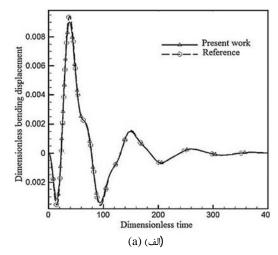
بالواره مورد استفاده در مرجع مذكور بالواره NACA0012 است. ساير

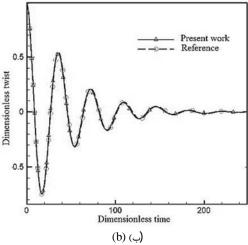
2" و برای بعد از نقطه فلاتر متناسب با "شکل 3" است. با مقایسهٔ نتایج بهدست آمده از کد برنامهی تهیه شده با نتایج مرجع [14] در "شکل 2" و "شکل 3"، مشاهده می شود که جوابهای حاصل از معادلات آیروالاستیسیته

جدول 1 اطلاعات هندسی و سازهای نمونه بالواره [14]

Table 1 Geometrical and Structural properties for airfoil [14]

مقدار	واحد	نشانه	نوع پارامتر
0.32	m	с	طول وتر بالواره
9.847	kg	m	جرم بالواره
0.063	kgm²	$I_{\mathrm{e.a}}$	ممان اينرسى حول محور الاستيك
0.5	-	x_{θ}	فاصله بى بعد مركز جرم از مركز الاستيك
0.25	-	a	فاصله بىبعد مركز الاستيك از وسط وتر
1	Nm/rad	K_{θ}	ضریب خطی سختی پیچشی
6.25	N/m	K_w	ضریب خطی سختی خمشی
3	Nm/rad³	$K_{\theta 3}$	ضریب غیرخطی سختی پیچشی
0	N/m^3	K_{w3}	ضريب غيرخطى سختى خمشى
1.225	kg/m³	ho	چگال <i>ی</i> هوا در ارتفاع پرواز <i>ی</i>

Fig. 2 Comparison of the aeroelastic behavior of the airfoil (a) Dimensionless vertical displacement .vs. dimensionless time (b) Variation of torsional angle .vs. dimensionless time, in velocity $U=0.8\ U_{\rm flutter}$ based on [14]

شکل 2 مقایسه رفتار زمانی آیروالاستیک مقطع دوبعدی (الف) تغییرمکان عمودی بی بعد در مقابل زمان بی بعد (ب) تغییر زاویهٔ پیچشی در مقابل زمان بی بعد، در سرعت $U = 0.8 \, U_{\rm flutter}$ بی بعد، در سرعت $U = 0.8 \, U_{\rm flutter}$

مشخصات هندسی و شرایط پروازی حاکم بر مساله، در جدول 3 بیان شده است. همانطور که در "شکل 4" مشاهده میشود در سختیهای خمشی کوچکتر (حدود N/m)، نتایج تئوری کلاسیک داری اختلاف بسیار زیادی با نتایج تجربی است (حدود 34 درصد)، این در حالی است که مدل استفاده شده در تحقیق حاضر پاسخ نزدیکتری به نتایج تجربی ارائه میکند (ختلاف حداکثر 17 درصد). با افزایش سختی نتایج بهدست آمده از تئوری کلاسیک به نتایج تجربی نزدیکتر میگردد ولی همچنان اختلاف ناشی از تئوری ارائه شده در تحقیق حاضر و نتایج تجربی دارای مقادیر نسبتا کمتری در مقایسه با میزان اختلاف نتایج تجربی با نتایج تئوری کلاسیک است.

جدول 2 شرايط اوليهى اعمال شده (به صورت بي بعد) [14]

Table 2 Initial conditions (non-dimensional) [14]

مقدار	نشانه	نوع پارامتر
0	ζ_0	تغيير مكان خمشى اوليه
1	$ heta_0$	تغيير زاويه پيچش اوليه اعمال شده
0	$\dot{\zeta}_0$	سرعت تغيير مكان خمشى اوليه
0	$\dot{ heta}_0$	سرعت تغيير زاويه پيچش

جدول 3 اطلاعات هندسی و سازهای نمونه بالواره [13]

Table 3 Geometrical and Structural properties for airfoil [13]

Tubic 5 C	Table 3 Geometrical and Structural properties for an fon [15]				
مقدار	واحد	نشانه	نوع پارامتر		
0.25	m	с	طول وتر بالواره		
4.8	kg	m	جرم بالواره		
0.0069	kgm²	$I_{\rm e.a}$	ممان اينرسى حول محور الاستيك		
0.4	-	x_{θ}	فاصله بي بعد مركز جرم از مركز الاستيك		
81.67	mm	а	فاصله مركز الاستيك از وسط وتر		
42	Nm/rad	K_{θ}	ضریب خطی سختی پیچشی		
4000	N/m	K_w	ضریب خطی سختی خمشی		
0	Nm/rad³	$K_{\theta 3}$	ضريب غيرخطى سختى پيچشى		
100	N/m^3	K_{w3}	ضريب غيرخطى سختى خمشي		
1	kg/m³	ho	چگالی هوا		

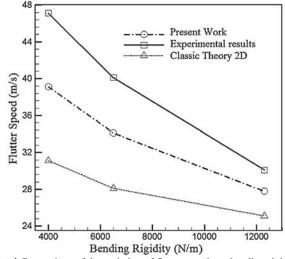

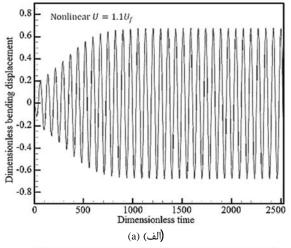
Fig. 4 Comparison of the variation of flutter speed .vs. bending rigidity in present study & [13]

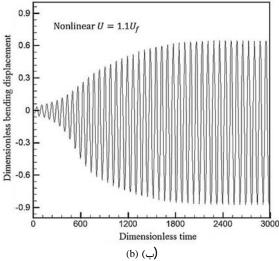
شکل 4 مقایسه نحوه تغییرات سرعت فلاتر با سختی خمشی در کار حاضر و مرجع [13]

بررسی نتایج حاصل از مقایسه رفتار زمانی آیروالاستیک تحقیق حاضر با نتایج تجربی بهدست آمده از مرجع [13]، در "شکل 5" و "شکل 6" نیز نشان از آن دارد که روش استفاده شده در تحقیق حاضر دقت قابل قبولی را در پیشبینی رفتار تغییر مکانهای خمشی و پیچشی و فرکانس سیستم آیروالاستیک ارائه میدهد. اگرچه در مقایسه دامنه نوسانات، اختلافاتی مشاهده میشود، اما بررسی فرکانس حاصل از نتایج هر دو روش نشان از انطباق قابل قبول روش مذکور در مدلسازی واماندگی استاتیکی در مقاله حاضر با نتایج تجربی دارد.

2-3- بررسی رفتار آیروالاستیک غیرخطی بالواره با در نظر گرفتن شرایط واماندگی استاتیکی در جریان ناپایا

در این بخش رفتار آیروالاستیک غیرخطی یک بالواره در جریان تراکمناپذیر و در شرایطی که معادلات آیرودینامیک قابلیت شبیهسازی شرایط واماندگی استاتیکی را با به کارگیری معادله درجه سه دارا هستند، بررسی و مقایسه میشود. این بررسی و مقایسه شامل موارد زیر می باشد.

Fig. 5 Comparison of the aeroelastic behavior of the airfoil (Dimensionless vertical displacement .vs. dimensionless time) in velocity $U = 1.1 \, U_{\rm flutter}$, (a) Reference [13] (b) Present study

شکل 5 مقایسه رفتار زمانی آیروالاستیک مقطع دوبعدی (تغییر مکان عمودی بیبعد در مقابل زمان بیبعد) در سرعت $U = 1.1 \ U_{flutter}$ بیبعد) در سرعت حاضر حاضر

جدول 5 اطلاعات هندسی و سازهای نمونه بالواره

Table 5 Geometrical and Structura	l properties for airfoil
-----------------------------------	--------------------------

Table 5 Geometrical and Structural properties for airfoil				
مقدار	واحد	نشانه	نوع پارامتر	
0.3	m	с	طول وتر بالواره	
9.847	kg	m	جرم بالواره	
0.063	kgm²	$I_{\rm e.a}$	ممان اينرسي حول محور الاستيك	
0.25	-	x_{θ}	فاصله بيبعد مركز جرم از مركز الاستيك	
0.25	-	a	فاصله بىبعد مركز الاستيك از وسط وتر	
1	Nm/rad	K_{θ}	ضریب خطی سختی پیچشی	
5	N/m	K_w	ضریب خطی سختی خمشی	
3.5	Nm/rad³	$K_{\theta 3}$	ضريب غيرخطي سختي پيچشي	
1	N/m^3	K_{w3}	ضريب غيرخطي سختي خمشي	
1.225	kg/m³	ρ	چگالی هوا در ارتفاع پرواز <i>ی</i>	

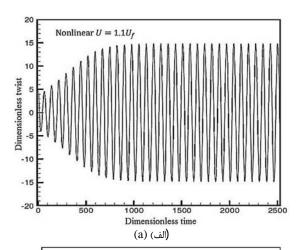
جدول 6 شرایط اولیهی مفروض (به صورت بیبعد)

Table 6 Assumed the initial conditions (nondimensional)

مقدار	نشانه	نوع پارامتر
0	ζ_0	تغيير مكان خمشى اوليه
1.5	$ heta_0$	تغيير زاويه پيچش اوليه اعمال شده
0	$\dot{\zeta}_0$	سرعت تغيير مكان خمشى اوليه
0	$\dot{ heta}_0$	سرعت تغيير زاويه پيچش

U = 2.19 m/s فلاتر براى بالواره با مشخصات مذكور و در جريان ناپايا، محاسبه شده است.

در بررسی نحوه تغییرات مقدار ضریب نیروی برآ با زاویه حمله (زاویه حمله وگنر) در یک بالواره و در جریان ناپایا همانطور که بیان گردید مطابق با رابطه (8)، معادله حاكم بر تغييرات ضريب برآ با زاويه حمله به شكل يك معادله درجه سه است که مقدار این زاویه حمله با تغییر مقدار درجات آزادی موجود در مساله و مشتقات آن در حال تغییر است. با توجه به ضرایب معادله مذكور این تغییرات به مشخصات بالواره در نظر گرفته شده وابسته بوده و برای هر بالواره منحصر به فرد است. با در نظر گرفتن شرایط هندسی بیان شده در این بخش برای مقطع دوبعدی، نمودار ضریب نیروی برآ برحسب زاویه حمله استاتیکی مطابق با "شکل 7" حاصل می شود. محور افقی بیانگر تغییرات زاویه حمله (بر حسب درجه) و محور عمودی بیانگر تغییرات ضریب برآی استاتیکی در هر زاویه است. منحنی خطچین شرایطی را نشان میدهد که در آن سازه رفتار غیرخطی دارا است اما از آیرودینامیک خطی وگنر در آن استفاده شده است. همان طور که از شکل مشخص است شیب این نمودار همواره ثابت و برابر 2π است. نمودار توپر با در نظر گرفتن شرایط واماندگی استاتیکی بهدست آمده است و همان طور که مشاهده می شود به خوبی توانسته رفتار آیرودینامیکی حاکم را شبیهسازی نماید. در گام بعد به بررسی و مقایسه رفتار آیروالاستیک خطی و غیرخطی تغییر مکانهای خمشی و پیچشی در طی زمان در بالواره، در شرایط قبل و بعد وقوع پدیده فلاتر یرداخته می شود. همان طور که در "شکل 8" مشاهده می شود، در نظر گرفتن شرایط واماندگی استاتیکی موجب استهلاک سریعتر رفتار نوسانی سیستم در مقایسه با حالتهایی که سیستم به صورت خطی در نظر گرفته شده یا تنها رفتار غیرخطی سازه مورد بررسی قرار گرفته، می گردد. همچنین با مقایسهٔ نتایج معادلات آیروالاستیک غیرخطی در شرایط واماندگی استاتیکی و آیرودینامیک خطی در سرعتی بالاتر از سرعت ناپایداری، مشاهده میشود که

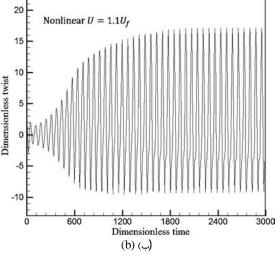

Fig. 6 Comparison of the aeroelastic behavior of the airfoil (Variation of torsional angle .vs. dimensionless time) in velocity $U = 1.1 U_{\text{flutter}}$, (a) Reference [13] (b) Present study

شکل 6 مقایسه رفتار زمانی آیروالاستیک مقطع دوبعدی (تغییر زاویه پیچشی در مقابل زمان بى بعد) در سرعت $U = 1.1 \ U_{flutter}$ مقابل زمان بى بعد) در سرعت

- بررسی نحوه تغییرات مقدار ضریب نیروی برآ با زاویه حمله (زاویه حمله وگنر) در بالواره با در نظر گرفتن شرایط واماندگی استاتیکی در جریان ناپایا - بررسی و مقایسه رفتار آیروالاستیک بالواره با در نظر گرفتن شرایط واماندگی استاتیکی در جریان ناپایا.

مقطع دو بعدی که در این بخش در نظر گرفته شده است، بالوارهای با مشخصات بیان شده در جدول 4 است:

مشخصات هندسی و شرایط پروازی مسالهی مورد ارزیابی در این قسمت، متناسب با جدول 5 است. سایر ضرایب سختی موجود در روابط (11- الف) و (11- ب) صفر در نظر گرفته شده است. شرایط اولیهی بیبعد شده حاکم بر مساله نيز متناسب با جدول 6 است. همچنين لازم به توضيح است سرعت

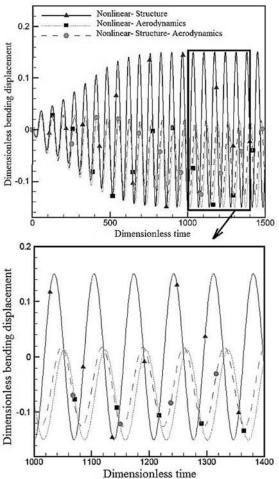
جدول 4 مشخصات آیرودینامیکی منحنی $\text{CI-}\alpha$ برای بالواره در نظر گرفته شده **Table 4** Aerodynamic characteristics of Cl-α curve for selected airfoil

مقدار	نشانه	نوع پارامتر
0	CL_0	ضریب براً در زاویه حمله <i>ی</i> صفر
2π	$CL_a(\alpha_0)$	شیب منحنی ضریب براً -زاویه حمله در زاویه حملهی صفر
1.2	$CL_{\max}$	ضریب برآی ماکزیمم
12°	$\alpha_{\mathit{CL}-\max}$	زاویه <i>ی</i> حمله در ضریب براَی ماکزیمم

واماندگی استاتیکی دامنه نوسانات را در پدیده نوسانات با دامنه محدود، کاهش میدهد (شکل 9 و شکل 10). نتایج مذکور اگر در فضای فاز (مشتق مکانی جابجایی برحسب خود جابجایی) رسم شوند منحنیهای بستهای مشاهده خواهد شد که بیانگر نوسانات با دامنهٔ محدود است. به منظور نمایش بهتر اثر پدیده واماندگی در کاهش دامنه نوسانات با دامنهٔ محدود، مقایسه فوق در فضای فاز ترسیم و در "شکل 11" نشان داده شده است.

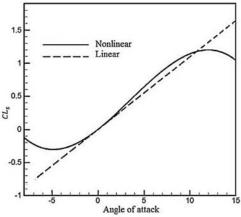
2-3- مقایسه رفتار غیرخطی آیروالاستیک مقطع دوبعدی در جریان شده ایا و نابایا

در این بخش به بررسی و مقایسه رفتار آیروالاستیک مقطع دوبعدی در شرایط وجود و عدم وجود شرایط واماندگی استاتیکی در جریان ناپایا و شبه پایا و همچنین در نظر گرفتن یا نادیده گرفتن غیرخطیهای ناشی از سازه پرداخته میشود. این مقایسه شامل بررسی سرعت فلاتر و رفتار نوسانی هر یک از درجات آزادی است. مشخصات مادی و هندسی در نظر گرفته شده برای مقطع دو بعدی و شرایط اولیه مطابق با شرایط بیان شده در بخش 4 است. در بررسی سرعت فلاتر و یا سرعت ناپایداری ابتدا از غیرخطیهای ناشی از هندسه و جریان آیرودینامیک صرفنظر شده و درنهایت سرعت فلاتر در هر دو حالت جریان شبه پایا و جریان ناپایا محاسبه شده است. در ادامه

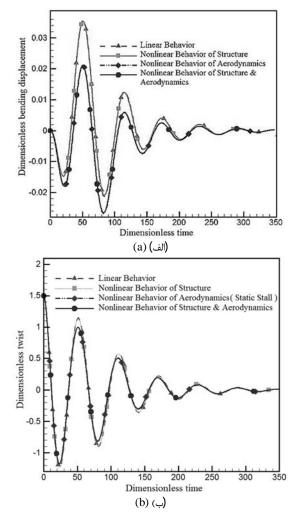

Fig. 9 Comparison of the nonlinear aeroelastic behaviors of the airfoil (dimensionless vertical displacement .vs. dimensionless time) in unsteady flow, after LCO speed

شکل 9 مقایسهٔ رفتارهای آیروالاستیک غیرخطی بالواره (تغییرمکان خمشی بیبعد برحسب زمان بیبعد)، در جریان ناپایا و در سرعتی بعد از سرعت ناپایداری

Fig. 7 $C_L-\alpha$ curve in linear and nonlinear aerodynamics unsteady flow (static stall) with structural nonlinear behavior at U=3.3~m/s **شکل 7** رفتار نمودار ضریب نیروی براً- زاویه حمله در جریانهای خطی و غیرخطی آیرودینامیکی (استاتیک استال) در حالت ناپایا و با در نظر گرفتن رفتار غیرخطی U=3.3~m/s سازه، در سرعت U=3.3~m/s

Fig. 8 Comparison of the linear and nonlinear aeroelastic behavior of the airfoil in different conditions. (a) Dimensionless vertical displacement .vs. dimensionless time. (b) Variation of torsional angle .vs. dimensionless time, before flutter speed

شکل 8 مقایسه رفتار زمانی آیروالاستیک خطی و غیرخطی بالواره در شرایط مختلف سیستم (الف) تغییرمکان عمودی بیبعد در مقابل زمان بیبعد (ب) تغییر زاویهٔ پیچشی در مقابل زمان بیبعد، در سرعتی قبل از سرعت فلاتر

جدول 7 سرعت ناپایداری (متر بر ثانیه) در شرایط آیرودینایکی و سازهای مختلف **Table 7** Instability speed (m/s) in different aerodynamic and structural conditions

درصد اختلاف	جريان ناپايا	جريان شبهپايا	نوع رفتار سيستم أيروالاستيك
24.25	3.1989	2.4231	رفتار کاملا خطی
24.28	3.2021	2.4245	رفتار غيرخطى سازه
23.85	3.2059	2.4410	رفتار غيرخطى أيروديناميك
23.90	3.2099	2.4427	رفتار غیرخطی سازه و آیرودینامیک

این مقایسه شامل تغییرات تغییر مکانهای خمشی و پیچشی در شرایط قبل و بعد از سرعت ناپایداری بوده و در تمام بررسیها رفتار غیرخطی سازه با در نظر گرفتن شرایط واماندگی استاتیکی لحاظ میشود. نتایج حاصل در سرعتهای معینی در "شکل 12" و "شکل 13" ترسیم شده است. بررسی "شکل 12" نشان میدهد، در شرایطی قبل از سرعت مذکور (متناسب با جریان شبه پایا) علارقم رفتار مشابه در هر دو حالت از جریان، سرعت همگرایی پاسخ (شامل جابجایی خمشی عمودی و تغییر مکان پیچشی) حاصل در جریان ناپایا بسیار بیشتر از سرعت همگرایی پاسخ در جریان شبه پایا است. در بررسی "شکل 13" نیز می توان گفت: از آن جایی که سرعت در نظر گرفته شده به گونهای انتخاب شده است که در آن بتوان هر دو جریان

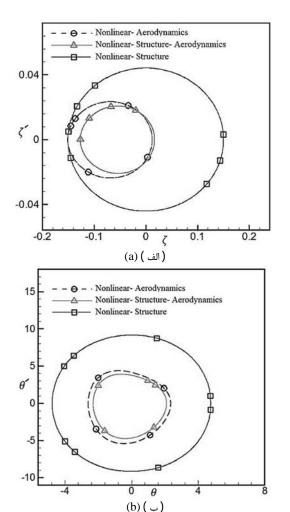
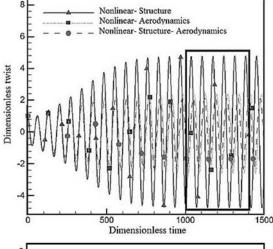

Fig. 11 Phase space for degrees of freedom of the airfoil in unsteady flow after LCO speed. (a) Bending (b) Torsion شكل 11 فضاى فازى درجات آزادى بالواره در سرعتى بيش از سرعت ناپايدارى و

سکل ۱۱ فضای فاری درجات ارادی باواره در سرعتی بیس از سرعت باپیداری و رژیم جریان ناپایا. (الف) تغییر مکان خمشی. (ب) تغییر زاویهی پیچش

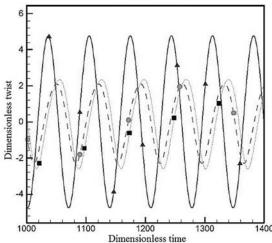

Fig. 10 Comparison of the nonlinear aeroelastic behaviors of the airfoil (Variation of torsional angle .vs. dimensionless time) in unsteady flow, after LCO speed

شکل 10 مقایسهٔ رفتارهای آیروالاستیک غیرخطی بالواره (تغییرات زاویهٔ پیچشی در مقابل زمان بی بعد)، در جریان ناپایا و در سرعتی بعد از سرعت ناپایداری

تنها با در نظر گرفتن رفتار غیرخطی سازه، سرعت فلاتر مجددا محاسبه شده است. از آنجایی که دامنه نوسانات بعد از سرعت مذکور همچنان ثابت باقی میماند، لذا بهتر است از واژهی مرز ارتعاشات با دامنه محدود به جای واژهی سرعت فلاتر استفاده شود. در مرحله بعد تنها با در نظر گرفتن رفتار غیرخطی ناشی از آیرودنامیک به واسطه در نظر گرفتن واماندگی استاتیکی جریان، به محاسبه سرعت ناپایداری پرداخته شده است. نتایج حاصل از این بررسی در جدول 7 نشان داده شده است. مشاهدات نشان میدهد که در نظرگرفتن شرایط واماندگی استاتیکی در جریان باعث افزایش سرعت فلاتر (یا سرعت نوسانات سیکل حدی) در سیستم آیروالاستیک در مقایسه با در نظر گرفتن رفتار غیرخطی هندسی در هر دو جریان ناپایا و شبهپایا می گردد. بررسی نتایج جریان ناپایا و شبهپایا نیز نشان میدهد استفاده از جریان شبهپایا موجب محدود شدن سیستم آیروالاستیک می گردد. چرا که سرعت فلاتر در سرعتهای پایین تری گزارش می گرده و این در حالی است که از نقطهنظر آیروالاستیسیته در عمل خلبان قادر به تجربه سرعتهای بالاتری از سرعت مذکور است. لذا پیشنهاد می شود در سرعتهای زیر صوت و در صورت امکان از شرایط ناپایا استفاده گردد. در ادامه رفتار آیروالاستیک غیرخطی مقطع دوبعدی در جریانهای شبه پایا و ناپایا مقایسه می گردد.

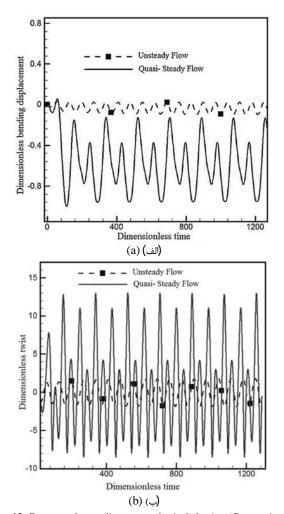

Fig. 13 Compare the nonlinear aeroelastic behavior (Geometric and aerodynamic nonlinearity) of the airfoil (a) Bending displacement (b) Torsion changes, in quasi and unsteady flows and U=3.22 m/s شكل 13 مقايسه رفتار آيروالاستيک غيرخطي (هندسي و آيروديناميکي) بالواره. (الف) تغيير مكان خمشي. (ب) تغيير زاويه يپچش، در جريانهاي شبه پايا و ناپايا و U=3.22 m/s در سرعت U=3.22 m/s

زمان در سرعتهای قبل و یا بعد از فلاتر بود صورت پذیرفت. مقایسه نتایج و تطابق آنها نشان از صحت معادلات و دقت روش تاریخچه زمانی انتگرال در حل معادلات مذکور داشت. در ادامه و با به کارگیری معادلات و روش حل بیان شده مسائل مختلفی مورد بررسی قرار گرفت. در ابتدا تغییرات ضریب نیروی برآ با زاویه حمله استاتیکی در جریانهای خطی و غیرخطی آیرودینامیکی (استاتیک استال ناشی از جدایش جریان) در حالت نایایا و با در نظر گرفتن رفتار غیرخطی سازه، در سرعتی بیشتر از سرعت فلاتر مورد بررسی قرار گرفت که مشاهده شد در شبیهسازی جدایش جریان آیرودینامیکی مورد بحث، تقریب معادله درجه سه، علاوه بر پیشبینی مناسب تغییرات ضریب برآی استاتیکی با زاویه حمله در ناحیه خطی، شرایط واماندگی استاتیکی را نیز به خوبی شبیهسازی مینماید. این دقت بالای شبیه سازی واماندگی استاتیکی جریان که با تغییر دیدگاه و فلسفه حاکم بر استخراج معادلات آیروالاستیک بهدست آمده است، در مقایسه با مراجع دیگری که همین فیزیک جریان جدا شده را با منحنیهای تکهای خطی تقریب زدهاند، به عنوان یکی از نوآوریهای این کار قابل ذکر است. در ادامه به بررسی و مقایسه رفتار زمانی آیروالاستیک خطی و غیرخطی تغییر

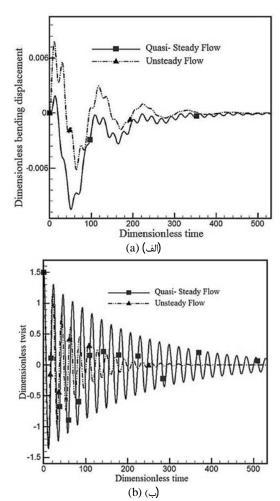

Fig. 12 Compare the nonlinear aeroelastic behavior (Geometric and aerodynamic nonlinearity) of the airfoil (a) Bending displacement (b) Torsion changes, in quasi and unsteady flows at U=2 m/s شكل 12 مقايسه رفتار أيروالاستيك غيرخطى (هندسى و آيروديناميكي) بالواره. (الف) تغيير مكان خمشى. (ب) تغيير زاويهى پيچش، در جريانهاى شبهپايا و ناپايا و در سرعت U=2 m/s

را در شرایط بعد از سرعت ناپایداری مشاهده نمود (مبنا جریان ناپایا)، لذا تغییر مکانهای حاصل از جریان شبه پایا دارای دامنههایی به نسبت بزرگتر از شرایط حاکم بر آن در جریان ناپایا است.

4- نتيجه گيري

در این پژوهش با به کارگیری الگوی آیرودینامیک جدیدی براساس تقریب معادله درجه سه برای تغییرات ضریب برآ -زاویه حمله، که این الگو قابلیت شبیه سازی واماندگی استاتیکی در حالت جدایش جریان را دارا است، به استخراج شکل جدیدی از معادلات آیروالاستیک برای یک بالواره، با در نظر گرفتن دو درجه آزادی خمشی و پیچشی پرداخته شد. در ادامه با بکارگیری شیوه حل تاریخچه زمانی انتگرال به حل معادلات غیرخطی استخراج شده پرداخته و در نهایت رفتار آیروالاستیک مقطع مذکور در هر دو رژیم جریان ناپایا و شبه پایا بررسی و با یکدیگر مقایسه گردید. در ادامه برای صحت سنجی معادلات استخراجی و شیوه حل ارائه شده، رفتار آیروالاستیک یک بالواره با دو درجه آزادی با مراجع موجود مقایسه شد. این مقایسه شامل بررسی سرعت فلاتر و همچنین بررسی رفتار زمانی آیروالاستیک بالواره مذکور که شامل تغییرات تغییر مکان عمودی و تغییر زاویهٔ پیچشی در مقابل

ناصله بیبعد مرکز جرم از مرکز الاستیک فاصله بیبعد مرکز جرم از مرکز الاستیک

علايم يوناني

راویه ی حمله استاتیکی $egin{aligned} & lpha_s \\ & \theta_0 \end{aligned}$ تغییرمکان پیچشی اولیه eta ho چگالی ho

)- مراجع

- S. N. Atluri, Computational Nonlinear Mechanics in Aerospace Engineering, pp. 137-150, Atlanta: American Institute of Aeronautics and Astronautics, 1992.
- [2] M. J. Patil, D. H. Hodges, C. E. S. Cesnik, Nonlinear Aeroelastic Analysis of Complete Aircraft in Subsonic Flow, *Journal of Aircraft*, Vol. 37, No. 5, pp. 753-760, 2000.
- [3] S. Preidikman, D. Mook, Time-Domain Simulations of Linear and Nonlinear Aeroelastic Behavior, *Journal of Vibration and Control*, Vol. 6,No. 8, pp. 1135-1175, 2000.
- [4] L. Liu, Y. S. Wong, B. H. K. Lee, Application of the centre manifold theory in non-linear aeroelasticity, *Journal of Sound and Vibration*, Vol. 234, No. 4, pp. 641-659, 2000.
- [5] B. D. Hall, D. T. Mook, A. H. Nayfeh, S. Preidikman, Novel strategy for suppressing the flutter oscillations of aircraft wings, AIAA Journal, Vol. 39, No. 10, pp. 1843-1850, 2001.
- [6] M. J. Patil, D. H. Hodges, C. E. S. Cesnik, Lmit-Cycle oscillations in high-aspect-ratio wings, *Journal of Fluids and Structures*, Vol. 15, No. 1, pp. 107-132, 2001.
- [7] D. Tang, E. H. Dowell, Experimental and theoretical study on aeroelastic response of high-aspect-ratio wings, AIAA Journal, Vol. 39, No. 8, pp. 1430-1441, 2001.
- [8] D. Tang, E. H. Dowell, Experimental and theoretical study of gust response for high-aspect-ratio wing, AIAA Journal, Vol. 40, No. 3, pp. 419-429, 2002.
- [9] J. A. Garcia, Numerical Investigation of nonlinear aeroelastic effects on flexible high-aspect-ratio wings, *Journal of Aircraft*, Vol. 42, No. 4, pp. 1025-1036, 2005.
- [10] S. Badiei -Davood, Sh. Shams, Nonlinear aeroelastic behavior of slender wings considering a static stall model based on wagner function, *Applied Mechanics and Materials*, Vol. 186, No. 9, pp. 297-304, 2012.
- [11] L. Yi, Y. Zhichun, uncertainty quantification in flutter analysis for an airfoil with preloaded freeplay, *Journal of Aircraft*, Vol. 47, No. 4, pp. 1454-1457, 2010.
- [12] S. Irani, H. Sarrafzadeh, M. R. Amoozgar, Bifurcation in a 3-DOF airfoil with cubic structural nonlinearity, *Chinese Journal of Aeronautics*, Vol. 24, No. 3, pp. 265-278, 2011.
- [13] H. Golparvar, S. Irani, Experimental study of an airfoil with two degrees of freedom in the low-subsonic flow and compared with theoretical results, Aero. Mech. J., Vol. 10, No. 3, pp. 61-71, 2013. (in Persian
- [14] M. Malekian, Solve nonlinear equations aeroelastic airfoil in an incompressible flow of sound by derivative method, MSc Thesis, Department of Aerospace Engineering, Amirkabir University of Technology, 2007. (in Persian
- [15] S. Shams, Investigation of Aeroelastic Behavior of High Aspect Ratio Flexible Composite Wings Undergoing Geometrical Nonlinearity in Incompressible Flow, PhD thesis, Department of Aerospace Engineering, Amirkabir University of Technology, 2008. (in Persian فارسى)
- [16] R. T. Jones, The unsteady lift of a wing of finite aspect Ratio, AIAA Journal, Vol. 32,No. 10, pp. 1430-1441, 1940.
- [17] Search, compare and plot airfoilsm Accessed on 20 July 2015, http://airfoiltools.com/.
- [18] S. Shams, M. H. Sadr Lahidjani, H. Haddadpour, Nonlinear aeroelastic response of slender wings based on Wagner function, *Thin-Walled Structures*, Vol. 46, No.11, pp. 1192-1203, 2008.

مکانهای خمشی و پیچشی بالواره مذکور، در شرایط قبل و بعد وقوع پدیده ناپایداری/فلاتر پرداخته شد.

نتایج حاصل از این بررسیها نشان داد، در نظر گرفتن غیرخطی سازهای به تنهایی باعث افزایش سرعت ناپایداری میشود. همچنین در نظر گرفتن مدل غیرخطی آیرودینامیک ناشی از واماندگی استاتیکی حتی درحالتی که حداکثر دامنه نوسانات در محدوده زوایای حمله کوچک باشند نیز به دلیل غيرخطي بودن معادلات آيروالاستيك، باعث افزايش سرعت نايايداري میشود. همچنین می توان ادعا نمود که آیرودینامیک غیرخطی استاتیک استال به تنهایی می تواند باعث نوسانات با سیکل حدی شود. در ادامه به بررسی و مقایسه رفتار آیروالاستیک مقطع دوبعدی در شرایط وجود و عدم وجود شرایط واماندگی استاتیکی در جریان ناپایا و شبه پایا و همچنین در نظر گرفتن یا نادیده گرفتن غیرخطیهای ناشی از سازه پرداخته شد. این مقایسه شامل بررسی سرعت فلاتر (نایایداری) و رفتار نوسانی هر یک از درجات آزادی بوده است. نتایج این بررسیها نشان داد سرعت فلاتر و مرز نوسانات با دامنه محدود در رژیم جریان ناپایا دارای مقادیر بیشتری از رژیم جریان شبه یا است. علاوه بر آن دامنه نوسات در جریان شبه یایا در مقایسه با جریان ناپایا در سرعت برابر دارای اختلافات زیادی است. لذا استفاده از الگوی شبه پایا در پیش بینی رفتار آیروالاستیک پیشنهاد نمی گردد. مقایسه روش حل تاریخچه زمانی با روش فضای حالت نیز حاکی از آن بود که روش مذکور دارای دقت بالایی در حل معادلات بوده و علاوه بر این با توجه به حجم زیاد و پیچیدگی معادلات استخراج شده، نیاز به استفاده از معادلات بیشتر در روش تاریخچه زمانی در مقایسه با روش فضای حالت را منتفی مینماید. در جمعبندی کلی می توان گفت، استفاده از آیرودینامیک غیرخطی درجه سه معرفی شده در این مقاله، علاوه بر افزایش دقت شبیهسازی منحنی واماندگی استاتیکی در زوایای حمله مثبت و منفی، باعث حذف خطاهای مربوط به روشهای گذشته در برنامهنویسی شده و دقت خوبی از پاسخها را ارائه میدهد. همچنین میتوان بیان کرد واماندگی استاتیکی، سرعت ناپایداری در الگوهای خطی (فلاتر) و غیرخطی (نوسانات با سیکل حدی) را نسبت به آیرودینامیک خطی افزایش میدهد. در پایان شایان ذکر است، با استفاده از فلسفه بیان شده در این مقاله برای شبیهسازی معادلات آیرودینامیکی غیرخطی در ناحیه استال و پس از استال، میتوان از معادلات دیگری همچون معادلات درجه پنج یا هفت بهجای معادله درجه سه در شبیه سازی منحنی ضریب برآ-زاویه حمله بخصوص برای زوایای حمله بالا و ناحیه بعد از واماندگی استاتیکی استفاده نمود.

5- فهرست علايم

فاصله بى بعد مركز الاستيك از وسط وتر الاستيك

نصف وتر (m)

ضریب بیبعد نیروی برآ ضریب نیروی C_L

(kgm²) ممان اينرسي نسبت به محور الاستيک ممان اينرسي نسبت ممان اينرسي نسبت (kgm²)

(Nm/rad) ضریب ترم خطی سختی پیچشی K_{θ}

(N/m) ضریب ترم خطی سختی خمشی K_w

وم مرتبه دو خطی سختی مرتبه دو خطی سختی مرتبه دو $K_{\mathrm{w2}}, K_{\mathrm{\theta2}}, K_{\mathrm{w0}}$

سختی مرتبه سه ضرایب ترمهای غیرخطی سختی مرتبه سه $K_{\mathrm{w}\theta2}, K_{\theta3}, K_{\mathrm{w}2\theta}, K_{w3}$

m جرم بالواره (kg)

رkgm) ممان استاتیک S_o

(m) تغییرمکان عمودی اولیه w_0